

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

GENE

WOLFE

Cavalerul

Traducere din limba engleză
de Dan Doboș

PALADIN

Capitolul 1. DRAGĂ BEN	17
Capitolul 2. ORAȘUL ÎN RUINE	25
Capitolul 3. PORTOCALUL SPINOS	35
Capitolul 4. SIR RAVD	46
Capitolul 5. OCHI TERIBILI	56
Capitolul 6. VEDENIA	65
Capitolul 7. DISIRI	71
Capitolul 8. ULFA ȘI TOUG	78
Capitolul 9. UN CAVALER VRĂJITOR	90
Capitolul 10. ÎNGHEȚUL	101
Capitolul 11. GYLF	107
Capitolul 12. BĂTRÂNUL TOUG	114
Capitolul 13. CEZURĂ	123
Capitolul 14. SPADA RUPTĂ	131
Capitolul 15. POUK	140
Capitolul 16. <i>NEGUȚĂTORUL DIN MIAZĂNOAPTE</i>	149
Capitolul 17. LA ANCORĂ	157
Capitolul 18. SINGUR	165
Capitolul 19. MAGAZIA DE FRÂNGHII	173
Capitolul 20. SFĂRÂMĂTORUL DE SĂBII	180
Capitolul 21. APARIȚIA	187
Capitolul 22. GARSECG	196
Capitolul 23. PE SCARĂ	205
Capitolul 24. LUMINA SOARELUI	217
Capitolul 25. PRIMUL ELEMENT	226
Capitolul 26. AL DOILEA ȘI AL TREILEA ELEMENT	237
Capitolul 27. KULILI	243

Capitolul 28. TREI ANI	250
Capitolul 29. PARIUL	257
Capitolul 30. MUNTELE DE FOC	266
Capitolul 31. ÎNAPOI LA MARE	276
Capitolul 32. TURNUL LUI AGR	285
Capitolul 33. BEA! BEA!	292
Capitolul 34. CUM E SĂ FII CAVALER	300
Capitolul 35. ȘI AU FOST CĂPCĂUNI	313
Capitolul 36. SCOICA ȘI BUTELCA	320
Capitolul 37. UN CAVALER VERDE	328
Capitolul 38. VÂNTUL DIN ȘEMINEU	334
Capitolul 39. MAGIA DIN AER	344
Capitolul 40. PRIN PIVNIȚE	351
Capitolul 41. ORG	357
Capitolul 42. SUNT EROU	370
Capitolul 43. DRUMUL RĂZBOIULUI	382
Capitolul 44. MICHAEL	389
Capitolul 45. CĂSUȚA DIN PĂDURE	397
Capitolul 46. MANI	405
Capitolul 47. BUNUL JUPÂN CROL	414
Capitolul 48. O ONOARE PEA MARE	424
Capitolul 49. FIII FIILOR FURIEI	435
Capitolul 50. CINE I-A SPUS FIICEI MELE?	445
Capitolul 51. CONCURSUL CU ARCUL	456
Capitolul 52. SPRE POUK	464
Capitolul 53. LEGĂMINTE	469
Capitolul 54. IDNN	475
Capitolul 55. SABIE ȘI SCUT	485
Capitolul 56. CENUȘĂ ÎN TRECĂTOARE	491
Capitolul 57. FAVOAREA LUI GARVAON	500
Capitolul 58. ÎNAPOI LA CENUȘĂ	509
Capitolul 59. ÎN JOTUNLAND	514
Capitolul 60. CE AI VĂZUT?	521
Capitolul 61. TREBUIE SĂ LUPTAȚI CU TOȚII	528
Capitolul 62. PE URMELE TÂLHARILOR	538

Capitolul 63. CÂMPIA IOTUNLAND	547
Capitolul 64. UN ORB CU BARBĂ ALBĂ	560
Capitolul 65. O SĂ TE ELIBEREZ.....	568
Capitolul 66. CARE SUNT EU?.....	571
Capitolul 67. PIERZI URMA	580
Capitolul 68. ÎN GROTA GRIFONULUI	588
Capitolul 69. GRENGARM	601

Grupul Editorial ART

Comercial - Cartea prin poșta

C.B. & O.R. 83, cod 062650, sector 6, București

Tel.: 021.324.01.30, 0744.300.870, 0721.813.578

fax: 021.369.31.99

Comenzi - online

www.editura-paladin.ro

de Lord Dunsany

Cine străbate auritele meleaguri,
Câmpiile line pe care fug scaietii,
Munții înalți ce se ridică-n praguri
Și turle-avântate în zorii dimineții?

Picior de muritor nu calcă pe ele,
În turnurile lor arcașii nu trăiesc.
Însă pe-ale lor dealuri și vâlcele
Tălpi prea iuți pentru oameni gonesc.

Sunt cei din vechile romanțuri,
Și cei ce nicicând n-au trăit,
Sunt cei care încing și danțuri
Între istoriile străvechi și mit.

Precum e a iubitului rege
Ce curtea și-a avut la Camelot.
Acolo Guinevere se reculege
Și acolo-i cavalerul Sir Lancelot.

Iar lângă râpa ceea din afunduri
Ca Roncesvalles hâdă și abruptă,
La o șchioapă de-ale castelului ziduri,
Roland neînfricat purcede la luptă.

Doar vârful sulitei lui Quijote,
Cel mai viteaz dintre toți cavalerii,
Poate fi zărit de sus, din grote,
Dar nu, este Luceafărul serii.

Ben, uită-te întâi la asta.

Am recitit prima parte a acestei scrisori și mi-am dat seama că sunt îngrozitor de multe nume pe care nu le știi. Așa că le-am înșiruit pe cele mai multe dintre ele în cele ce urmează. Dacă dai de vreunul și te întrebi cine este sau de unde este, poți căuta aici. Acum ți-ai irosit timpul dacă ai citi toate numele astea. E doar o listă pe care s-o consulți la nevoie.

Dacă nu vei găsi aici vreun nume, înseamnă că l-am omis sau că nu-l știu nici eu, sau că mi-am imaginat că tu-l cunoști deja. Iată:

ABLE – Numele pe care îl folosesc aici. A fost și numele fratelui lui Berthold Viteazul.

AELF – Creaturi din a cincea lume. Nu se omoară cu treaba, apără copacii și așa mai departe. Văd lucrurile un pic diferit de noi.

AELFII DE FOC – Clanul pe care Setr l-a preluat complet.

AELFII DE MUȘCHI – Clanul lui Disiri.

AELFRICE – A cincea lume, sub Mythgarthr.

AGR – Înalt dregător la curtea lui Marder; am cunoscut oameni mai răi decât el.

ALVÎT – Una dintre fecioarele războinice aflate în slujba lui Valfather.

ARNTHOR – Regele din Celidon. Chipul lui poate fi văzut pe monede. Disiri mi-a dat un mesaj pentru el.

ATL – Unul dintre servitorii lui Thunrolf.

AUD – Ajutorul lui Thunrolf.

BAKI – Fată Aelf de Foc pe care am întâlnit-o în Turnul de Sticlă. Ea și Uri au pretins că sunt sclavele mele.

BALDIG – Unul dintre țăranii care au locuit în Vadul Grifonului.

BĂRBAȚI DE MUȘCHI – Bărbați din clanul Aelfilor de Mușchi

BEAW – Unul dintre soldații lui Garvaon. Era un tip de treabă.

BEEL – Baronul pe care Arnthor l-a trimis în Jotunland.

BEN – Fratele meu din America, de care încă îmi este dor.

Ai citit asta, Ben?

BERTHOLD VITEAZUL – Țăranul din Vadul Grifonului care m-a lăsat să-mi gătesc supa de cocoș-de-munte și să locuiesc în coliba lui. Amândoi am spus că suntem frați, iar el chiar credea acest lucru.

BODACHANI – Aelfi de Pământ. Unul dintre clanurile mai mici.

BREGA – Țărancă din Glennidam.

BYMIR – Primul Fiul al Furiei pe care l-am văzut.

CASPAR – Temnicerul-șef de la Castelul Sheerwall.

CASTELUL ALBASTRU – Castelul lui Indign. Niște pirați osterlingi l-au transformat în ruine.

CĂLĂREȚII LUNII – Cavalerii trimiși de Prințesă în Mythgarthr

CELIDON – Țară mare, mai mult lungă decât lată, pe coasta de vest a continentului. Irringsmouth, Forcetti și Kingsdoom sunt orașe din Celidon.

CERR – A treia lume, deasupra Mythgarthrului.

CHINGA MĂRII – Castelul lui Thunrolf.

COAMĂ NEAGRĂ – Calul de război al lui Ravd.

COLLINS – Fosta mea profesoară de engleză.

COMPANIILE LIBERE – Bande de nelegiuți. Aceasta e denumirea elegantă.

CONACUL DE LA RĂSĂRIT – Conacul lui Woddet.

CROL – Crainicul lui Beel.

CURTEROȘIE – Conacul lui Ravd.

DISIRA – Soția lui Seaxneat.

DISIRI – Regina Aelfilor de Mușchi.

DRUMUL RĂZBOIULUI – Drumul principal care duce din Celidon în Jotunland.

DUNS – Fratele mai mare al lui Uns.

EGIL – Unul dintre tâlhari.

EGR – Un servitor de rang superior al lui Beel.

ETERNE – Mama tuturor săbiilor.

FECIOARA RĂZBOINICĂ – Sabia lui Ravd. Ca în cazul corăbiilor, săbiile primesc și ele nume.

FECIOARE DE MUȘCHI – Fetele din clanul Aelfilor de Mușchi.

FEMEIE DE MUȘCHI – Femei în vârstă din clanul Aelfilor de Mușchi.

FIII FURIEI – Uriașii care au fost alungați din Cerr. Toți sunt descendenții unei uriașe faimoase pe nume Furia, sau cel puțin așa se zice.

FINEFIELD – Conacul lui Garvaon.

FORCETTI – Orașul lui Marder, port maritim.

GARSECG – Numele pe care îl folosea Setr când l-am cunoscut.

GARVAON – Cel mai bun cavaler al lui Beel.

GAYNOR – Soția lui Arnthor, regina Celidonului.

GERDA – Fata cu care trebuia să se căsătorească Berthold Viteazul.

GERI – Fata cu care erai prieten când am plecat din America.

GILLING – Regele Fiilor Furiei.

GLENNIDAM – Satul în care s-au născut Ulfa și Toug.

GORN – Hangiul de la *Scoica și Butelca*.

GRENGARM – Dragonul care o avea pe Eterne.

GRIFON – Râul care trecea pe lângă Vadul Grifonului și se vărsa în Irring.

GYLF – Câinele meu. A fost pierdut de Valfather și trebuie să-l țin până când îl va vrea înapoi.

HEIMIR – Fiul Gerdei cu Hymir. Era Soarece.

HEL – Femeia overcină responsabilă cu moartea.

HELA – Fiica Gerdei cu Hymir, sora lui Heimir.

HERMAD – Unul dintre cavalerii lui Marder.

HOB – Unul dintre temnicerii lui Caspar.

HORDSVIN – Bucătarul de pe *Neguțătorul din Miazănoapte*.

HULTA – Femeie din Glennidam.

HYMIR – Fiul Furiei care a răpit-o pe Gerda.

HYNDLE – Fiul lui Hymir.

IDNN – Fata lui Beel, micuță și aproape frumoasă. N-ai cum să-i uiți vocea și ochii mari și negri.

INDIGN – Duce pe care l-au ucis Osterlingii. A stăpânit Castelul Albastru.

INSULA ALBASTRĂ – Insulă înaltă și stâncoasă aflată la aproximativ un sfert de milă de uscat.

IRRING – Râu mare.

IRRINGSMOUTH – Orașul lui Indign, unde râul Irring se varsă în mare. Osterlingii l-au pârjolit aproape în totalitate.

JER – Capul unei bande de tâlhari.

JOTUNLAND – Țara Fiilor Furiei, la nord de munți.

KELPII – Aelfe de Apă.

KERL – Secundul de pe *Neguțătorul din Miazănoapte*.

KINGSDOOM – Capitala Celidonului, port.

KLEOS – A doua lume, deasupra Cerrului.

KULILI – Creatoarea Aelfilor.

LUD – Unul dintre cavalerii lui Marder.

LUT – Fierarul care a făurit Fecioara Războinică.

- MAG – Mama lui Berthold Viteazul.
- MAGNEIS – Calul pe care mi l-a dat Marder.
- MANI – Motanul mare și negru care s-a ținut după mine și după Gylf.
- MARDER – Ducele celui mai nordic ținut din Celidon.
- MICHAEL – Un bărbat din Kleos.
- MODGUDA – Servitoare din Sheerwall.
- MORCAINE – Prințesă. Arnthor și Setr sunt frații ei.
- MORI – Fierar din Irringsmouth.
- MUNTELE DE FOC – Poartă spre Muspel.
- MUNȚII DE NORD – Munții dintre Celidon și Jotunland.
- MUNȚII SOARELUI – Munții dintre Celidon și Osterland.
- MUNȚII ȘOARECILOR – Identici cu Munții de Nord.
- MUSPEL – A șasea lume, sub Aelfrice.
- MYTHGARTH – A patra lume, acolo unde e Celidonul.
- NEEDAM – Insulă la Sud de Celidon. N-am fost niciodată acolo.
- NEGUȚĂTORUL DIN MIAZĂNOAPTE – Corabia pe care am luat-o din Irringsmouth.
- NJORS – Marinar de pe *Neguțătorul din Miazănoapte*.
- NUKARA – Mama lui Uns.
- NUR – Ajutorul de ofițer secund de pe *Neguțătorul din Miazănoapte*.
- NYTIR – Cavalerul pe care l-am înfrânt la *Scoica și Butelca*.
- OBR – Tatăl lui Svon. Era baron.
- OLOF – Baronul care a preluat comanda Muntelui de Foc în timp ce eu și Thunrold eram în Muspel.
- ORG – Căpcăunul pe care mi l-a dat Uns.
- OSSAR – Copilul Disirei.
- OSTERLAND – Țara de la est de Munții de Foc.
- OSTERLINGI – Oameni care mănâncă alți oameni ca să devină mai umani.
- OVERCINI – Poporul din Cerr, oamenii lui Valfather.
- PAPOUNCE – Servitor de rang superior al lui Beel.

PARKA – Femeie din Kleos.

PHOLSUNG – Bunicul lui Beel. A fost regele Celidonului.

POTASH – Preda chimie și fizică.

POUK OCHIRĂU – Marinar pe care l-am luat să mă ajute.

PRINȚESA – Fiica cea mai mică a lui Valfather. Nimeni nu are voie să-i pronunțe numele în conversații obișnuite, așa că îi spunem Prințesa.

RAVD – Cel mai bun cavaler pe care l-am văzut vreodată.

REGINA AELFIOR DE MUȘCHI – Adică Disiri. Multă lume se teme să-i rostească numele gândindu-se că ea s-ar putea să apară (mie nu mi-a ieșit niciodată).

SABEL – Cavaler mort.

SALAMANDRE – Aelfi de Foc. Uri și Baki erau Salamandre.

SCAUR – Pescar de treabă din Irringsmouth.

SCOICA ȘI BUTELCA – Hanul la care am stat în Forcetti.

SEAXNEAT – Bărbat din Glennidam care făcea negoț cu tâlharii.

SETR – Un dragon al cărui tată a fost un om.

SFĂRÂMĂTORUL DE SĂBII – Buzduganul meu. Un fel de bară de metal.

SHA – Soția unui pescar. A fost bună cu mine.

SHEERWALL – Castelul lui Marder.

SKJENA – Fată care locuia în Vadul Grifonului.

SPARREO – Profesoara mea de matematică. Era destul de drăguță.

SURT – Ajutorul lui Hordsvin.

SVON – Scutierul lui Ravd.

SWERT – Valetul lui Beel.

ȘOARECI – Creaturi pe jumătate Fii ai Furiei și pe jumătate oameni.

THIAZI – Servitor de rang înalt al lui Gilling.

THOPE – Maestrul armurier al lui Marder.

TOUG (BĂTRÂNUL) – Tatăl Ulfei.

TOUG (TÂNĂRUL) – Fratele Ulfei, de vârstă mea sau ceva Resmai mare. oameni și cărți

TUNG – Maestrul armurier care l-a învățat pe Garvaon arta mînuirii sabiei.

TURNUL ROTUND – Cel mai mare castel de pe Muntele de Foc.

ULD – Țăran care a trăit în Vadul Grifonului.

ULFA – Fata care mi-a croit hainele în Glennidam.

UNS – Țăran olog.

URI – Prietena lui Baki (uneori spuneau că sunt surori).

URIAȘII GHEȚURILOR – Fii ai Furiei, în special năvălitorii.

UTGARD – Castelul lui Gilling și orașul din jurul lui.

VADUL GRIFONULUI – Un sat distrus de Fiii Furiei.

VALFĂTHER – Regele Cerrului.

VALI – Bărbat pe care bătrânul Toug l-a luat ca să-l ajute să mă omoare.

VE – Băiatul lui Vali.

VIDARE – Unul dintre cavalerii lui Marder.

VOLLA – Soția moartă a lui Garvaon.

VRĂJITOAREA RĂZBOINICĂ – Sabia lui Garvaon.

WELAND – Bărbatul care a făurit-o pe Eterne. Era din Mythgarthr, dar a devenit regele Aelfilor de Foc.

WISTAN – Scutierul lui Garvaon.

WODDET – Cel mai important cavaler din Sheerwall.

WULFKIL – Pârâu care se varsă în Grifon.

WYT – Marinar de pe Neguțătorul din Miazănoapte.

YENS – Port micuț între Forcetti și Kingsdoom.

YOND – Scutierul lui Woddet.

Aștia sunt, Ben. Mi-a fost ușor să îi numesc. Mai greu mi-a fost să te fac să ți-i imaginezi. Să nu uiți că Osterlingii au dinți lungi și fețe hămesite, iar cei din neamul Fiilor Furiei duhnesc. Să mai ții minte și că Disiri își schimba forma, iar toate formele ei erau frumoase.

DRAGĂ BEN

Probabil că ai încetat demult să te mai întrebi ce s-a întâmplat cu mine; știu că au trecut mulți ani. Aici am timp să-ți scriu, precum și șansa ca scrisoarea asta să ajungă acolo unde te afli tu, așa că voi încerca. Dacă ți-ai povesti totul doar pe câteva foi de hârtie, nu ți-ar veni să crezi mare lucru. Probabil că n-ai crede nimic, fiindcă sunt lucruri pe care și eu le accept greu. De aceea am să-ți povestesc totul. E posibil să nu mă crezi, chiar și după ce voi fi terminat; dar măcar vei ști ce fac. Într-un fel, e foarte mult. Altfel, nu înseamnă practic nimic. Când te-am văzut stând lângă focul nostru – tu, fratele meu – acolo, pe câmpul de luptă... Nu contează. O să ajung și acolo. Doar că sunt convins că de-asta m-am hotărât să-ți scriu acum.

Îți aduci aminte de ziua când am ajuns cu mașina la cabană? Pe urmă a sunat Geri. A trebuit să te duci acasă și n-aveai nevoie de un copil prin preajmă. Așa că am hotărât că n-aveam de ce să merg cu tine, că puteam rămâne acolo, iar tu aveai să te întorci a doua zi.

Am zis că voi merge la pescuit.

Asta a fost.

Numai că nu m-am dus. Nu mi s-a părut că va fi prea amuzant să merg fără tine, dar aerul era răcoros și frunzele începuseră să se îngălbenescă, așa că am plecat într-o drumeție. Poate că a fost o greșeală. Am mers destul de

mult, dar nu m-am rătăcit. Nu după multă vreme, am luat de jos un băț ca să mă sprijin în timp ce urcam, însă era strâmb și nu prea rezistent. Nu mi-a plăcut prea mult, așa că am decis să-mi tai unul mai bun, pe care să-l păstrez la cabană și să-l folosim ori de câte ori avem nevoie.

Am văzut un copac diferit de toți ceilalți. Nu era prea mare și avea coaja albă și frunze lucioase. Era un portocal spinos, dar pe vremea aia nu auzisem despre asemenea copaci. Mai târziu, Berthold Viteazul mi-a povestit o mulțime despre ei. Copacul era totuși prea mare ca să-l tai de tot, dar am găsit o ramură aproape dreaptă. Am tăiat-o, am curățat-o și așa mai departe. Se poate ca asta să fi fost un amănunt hotărâtor, principala mea greșală. Portocalii spinoși nu sunt ca alți copaci. Bărbații din clanul Aelfilor de Mușchi țin mult la ei.

Mă abătusem de la cărare când am observat portocalul spinos, iar după ce m-am apropiat de el am văzut că era chiar la marginea pădurii. Dincolo de pădure se găseau dealurile golașe. Unele dintre ele erau destul de abrupte, dar erau frumoase, netede și acoperite cu iarbă înaltă. Așa că am hoinărit pe acolo cu noul meu baston și am urcat trei sau patru dealuri. Era foarte plăcut. În vârful unui deal am găsit un izvorăș. Am băut, m-am așezat – eram deja destul de obosit – și am început să cioplesc bățul fără să știu exact ce voiam să obțin. Doar îl ciopleam. După o vreme, m-am întins și am privit norii. Toată lumea vede lucruri în conturul norilor, dar în după-amiaza aia eu am zărit mai mult decât văzusem până atunci sau de atunci încolo – un bătrân cu barbă pe care vântul l-a preschimbat apoi într-un dragon negru, un cal minunat cu un corn în frunte și o domniță frumoasă care mi-a zâmbit din înaltul cerului.

După aceea am văzut un castel zburător care aducea cu o stea, căci avea turnuri și turnulețe ce se înălțau de pe toate laturile. Mi-am tot zis că probabil era un nor, însă nu arăta

ca un nor, Ben. Părea de piatră. M-am ridicat și am alergat după el, așteptând să-l spulbere vântul. Dar nu s-a întâmplat așa.

A venit noaptea și n-am mai putut să văd castelul. Știam că eram departe de cabana noastră. Am pornit înapoi peste dealuri, mergând repede; dar m-am trezit coborând o pantă fără sfârșit. Cineva m-a înșfăcat din întuneric și altcineva m-a prins de gleznă după ce am reușit să mă eliberez de mâna care mă înhățase. În momentul acela am auzit:

— Cine a venit în Aelfrice?

Îmi amintesc încă vorbele alea și multă, multă vreme apoi ele au fost singurele lucruri pe care mi le aminteam. Doar întrebarea aceea și senzația că sunt înșfăcat de o mulțime de oameni.

* * *

M-am trezit într-o peșteră lângă mare, unde torcea o femeie bătrână care avea mult prea mulți dinți; după ce mi-am revenit și mi-am găsit bastonul, am întrebat-o unde ne aflăm, încercând să fiu cât se poate de politicos.

— Puteți să-mi spuneți ce loc e ăsta, doamnă, și cum să ajung de aici la Vadul Grifonului?

Nu știu de ce, dar credeam că Vadul Grifonului era locul în care locuiam noi, Ben. Și nu-mi amintesc nici acum numele adevărat. Poate că e totuși Vadul Grifonului. Totul mi se amestecă în minte.

Bătrâna a clătinat din cap.

— Știți cumva cum am ajuns aici?

A râs, iar în hohotele ei erau vântul și marea; femeia era ca valurile care se spărgeau la intrarea în peșteră, împrôșcând picături minuscule de apă. Când i-am vorbit, parcă le vorbeam lor, valurilor. Așa m-am simțit. Ți se pare o nebunie?

Am fost nebun încă de când m-am născut, dar acum eram sănătos și mă simțeam minunat. Vântul și valurile stăteau cu mine în peștera aceea torcând din caier – natura nu mai era ceva aflat în afară. Femeia aceea era o parte mare din natură, iar eu eram o parte mică și fusesem plecat de prea multă vreme. Mai târziu, Garsecg a zis că marea mă vindecase.

Am mers la gura peșterii și-am înaintat până când apa mi-a ajuns la talie, dar singurele lucruri pe care le-am putut vedea erau stâncile de deasupra grotei, apa albastră din fața mea, pescărușii și niște țancuri negre de piatră ca dinții unui dragon. Atunci bătrâna mi-a zis:

— Trebuie să aștepti refluxul.

M-am întors, cu cămașa udă până la subsuori.

— Mai durează mult?

— Destul de mult.

Apoi m-am sprijinit în baston și am privit-o cum toarce, încercând să îmi dau seama din ce era făcut acel fir și de ce producea sunetele acelea. Uneori mi se părea că văd fețe și brațe, și picioare ieșind din firul tors.

— Tu ești Able. Able de Inimă Înflăcărată.

Asta mi-a captat atenția, așa că i-am spus vechiul meu nume.

Până în momentul acela nu-și ridicase privirea de la firul pe care-l torcea.

— Ce spun eu cu temei, tu în deșert să nu iei! mi-a zis.

I-am spus că-mi pare rău.

— O pierdere trebuie să fie, hotărâsc deci cu tărie: cu cât doamna e mai rea, cu atât mai mare e iubirea ta.

S-a oprit din tors ca să-mi zâmbească. Știam că încerca să fie prietenoasă, dar dinții ei erau îngrozitori și păreau tăioși ca niște lame. Apoi mi-a zis:

— Trebuie să existe o pedeapsă pentru insolență. Și cum de obicei chiar așa stau lucrurile, asta n-ar trebui să provoace prea mult rău.

Res. Și uite-așa mi-am schimbat numele.

A început din nou să toarcă, însă acum părea să citească cumva în firul ei.

— Vei apune înaintea să răsară și vei răsară înaintea să apui.

Asta m-a speriat și am întrebat-o dacă pot să-i pun o întrebare.

— Ar fi cazul să fie bună, de vreme ce e una singură. Ce vrei să știi, Able de Inimă Înflăcărată?

Aveam atâtea de întrebat, dar nu reușeam să mă hotărâsc. În schimb, am zis:

— Cine ești?

— Parka.

— Ești prezicătoare?

A zâmbit din nou.

— Unii așa zic.

— Cum am ajuns aici?

A ridicat furca, bățul acela pe care ținea caietul, și a arătat spre fundul peșterii, unde totul era cufundat în întuneric.

— Nu-mi amintesc să fi fost acolo, i-am zis.

— E o amintire care ți-a fost luată.

Din momentul în care a zis-o, am știut că avea dreptate. Îmi puteam aminti unele lucruri. Îmi puteam aminti de tine, de cabană și de nori, dar parcă toate astea fuseseră cu multă vreme în urmă, iar după ele se întâmplaseră o mulțime de lucruri pe care nu mi le mai puteam aminti deloc.

— Aelfii te-au adus la mine.

— Cine sunt Aelfii?

Am simțit c-ar fi trebuit să știu.

— Chiar nu știi, Able de Inimă Înflăcărată?

A fost ultimul lucru pe care l-a spus pentru multă vreme. M-am așezat jos ca să o privesc, însă uneori mă uitam spre capătul întunecat al peșterii, de unde spusese ea că venisem. Când nu mă uitam la ea, bătrâna se mărea din ce în ce mai mult, așa că știam că în spatele meu era ceva imens.